

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

**Villy Søvnald (SF):**

I de gamle folkeeventyr er det jo sådan, at inden prinsen får prinsessen, skal han gå så gruelig meget ondt igennem. Det er også sådan, at der altid er nogle hjælpere, og at der altid er nogle modstandere, og det synes jeg man kan genkende her.

Modstanderne af ministerens sympatiske forslag er store og stærke mænd med meget magt. Det er de økonomiske ministre i regeringen, som vi så i vinterferien, da ministeren første gang kom med sine bemærkninger, og i dag er det Dansk Arbejdsgiverforenings direktør. Det er altså dem, ministeren er oppe imod.

Men i folkeeventyrene er der også nogle, man er sammen med, nogle, som hjælper. Det er i dette tilfælde fru Lotte Bundsgaard og undertegnede, det er formentlig også LO, og jeg siger bare, at hvis ministeren har et ønske om at føre det her igennem, tror jeg, tidspunktet er inde, hvor ministeren skal kende sine sande venner i modstanden mod dem, der vil forhindre det.

(Kort bemærkning).

**Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):**

Jeg er altid glad for at vide, hvor hjælperne er at finde. Det har jeg nu fået præsenteret lysende klart, og det takker jeg selvfølgelig for.

Man har fra SF's side og Socialdemokraternes side præsenteret to meget konkrete forslag, og jeg vil gentage, at jeg synes, det er på sin plads, at vi drøfter spørgsmålet med DA og LO. Nu nævner hr. Villy Søvnald LO som nogle, der sikkert også vil være en sand ven, men vi må jo huske, at for dem betyder det også meget, at det er noget, vi inddrager dem i, at vi lytter til arbejdsmarkedets parter og ikke blot herindefra griber ind på et område, der traditionelt er aftalestof.

(Kort bemærkning).

**Villy Søvnald (SF):**

Det er igen for at forkynde håb, for jeg tror slet ikke, ministerens situation er umulig. Der er stærke allierede her i Folketinget, men der er altså også stærke allierede udenfor.

Vi har set en stigende tendens til, at LO ved de seneste overenskomstdrøftelser har ønsket at få forbedringer i form af det, man kunne kalde de blødere områder som f.eks. omsorgsdage, og derfor er jeg helt sikker på, at alliancen mel-

lem familieministeren, fru Lotte Bundsgaard, hr. Villy Søvnald og LO vil være i stand til at bære det igennem. Men det forudsætter, at ministeren ved, at hun har de stærke allierede, når det afgørende træk skal sættes ind, og at ministeren er villig til at bruge alliancen i kampen mod både de økonomiske ministre i regeringen, hvis de ikke er kommet videre siden februar – det ved jeg jo ikke om de er – og i hvert fald mod direktøren fra Dansk Arbejdsgiverforening.

Jeg tager egentlig det, der blev sagt, som et udtryk for, at ministeren siger tak til dem, der er med til at støtte i en situation, hvor ministeren i sandhed har brug for stærke støtter mod dem, hun er oppe imod.

(Kort bemærkning).

**Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):**

Jeg siger altid tak til progressive, nytænkende mennesker, der vil være med til at løse reelle problemer. Men jeg tror nu nok, at i denne sag har jeg brug for en lidt bredere alliance end den, hr. Villy Søvnald kan stille til rådighed, for jeg vil godt have, at det, der traditionelt er aftalestof, bliver grundigt drøftet med de parter, der normalt laver aftalerne. Jeg ønsker også, at de partier, der står bag den nuværende barselorlov, skal synes, at det er nogle gode ændringer, vi når frem til at lave, når det kommer dertil.

(Kort bemærkning).

**Line Barfod (EL):**

Jeg synes, det er meget fint, at ministeren siger, at hun gerne vil en masse ting, og det har vi også hørt før at ministeren gerne vil. Men jeg er meget optaget af, at det bliver til virkelighed, for der er ganske mange børnefamilier, der har stort behov for at få nogle omsorgsdage, og derfor undrer det mig lidt, når jeg hører, at ministeren bare vil snakke med arbejdsmarkedets parter.

Hvis direktøren for Dansk Arbejdsgiverforening holder fast i det, han har sagt, og som fru Lotte Bundsgaard citerede før, nemlig at man skal holde sig væk, og at der ikke skal gøres noget de næste 3 år, vil ministeren så ikke gennemføre noget? Eller vil ministeren lave noget lovgivning på området, ligesom man gjorde med barselorloven? Her lavede man jo lovgivning, og derfor har jeg lidt svært ved at forstå det, ministeren siger nu. Er lovgivning fuldstændig udelukket, hvis DA ikke vil være med, eller er ministeren åben over for, at der kan blive brug for lovgivning?